

บทที่ 3

วิธีการทำสำรวจภายหลังการแจกจ่ายของสำมะโนประชากรและเคหะทดลองปี 2522

ตามที่สำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนดให้ทำสำมะโนประชากรและเคหะในปี 2523 นั้น จำเป็นจะต้องมีการทำสำมะโนทดลองอย่างน้อยหนึ่งครั้งก่อน ดังนั้นใน พ.ศ. 2522 จึงได้จัดทำสำมะโนประชากรและเคหะทดลองขึ้นเป็นครั้งที่สอง โดยได้ทำใน 5 จังหวัด คือ จังหวัดสุโขทัย ขอนแก่น ชัยนาท ตราดและกระบี่ ซึ่งได้เลือกมาจากทุกภาค โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทดลองรูปแบบและวิธีการทำสำมะโนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงในปี พ.ศ. 2523 และในการปฏิบัติงานสำมะโนทุกครั้งย่อมจะต้องมีการตรวจสอบผลและประเมินผลสำมะโนด้วย ดังนั้นงานสำมะโนทดลองนี้จึงได้ทดลองระเบียบวิธีสำรวจภายหลังการแจกจ่าย เพื่อจะทดสอบทั้งวิธีการและการประเมินผลของสำมะโน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขงานทุก ๆ อัน นับตั้งแต่ การวางแผน งานสำมะโนและงานประมวลผล เพื่อให้จะได้ข้อมูลที่ดีและสมบูรณ์ที่สุดจะได้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้ใช้ข้อมูลของสำมะโนด้วย

การสำรวจภายหลังการแจกจ่ายของสำมะโนประชากรและเคหะทดลองปี 2522 นี้ใช้การสำรวจภายหลังการแจกจ่ายแบบ C ซึ่งเริ่มทำในวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2522 คือหลังจากการทำสำมะโนประชากรและเคหะทดลองเสร็จแล้ว 2 เดือน

แผนการเลือกตัวอย่าง

1. ในสำมะโนทดลองได้กำหนดจังหวัดที่จะทำการทดลองขึ้นมา 5 จังหวัด โดยให้เป็นตัวแทนจากทุกภาค คือ จังหวัด สุโขทัย ขอนแก่น ชัยนาท ตราด กระบี่
2. กำหนดให้ทำในอำเภอเมืองของทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดขอนแก่นจะทำในอำเภอพล
3. แบ่งจังหวัดออกตามเขตการปกครอง เป็นในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล
4. ในเขตเทศบาล : จะเลือกเขตแจกจ่ายตัวอย่างขึ้นมาอำเภอละ 2 เขต โดยวิธีการเลือกแบบมีระบบ (Systematic) จากเขตแจกจ่ายนี้จะนำไปแบ่งเขตตอน ซึ่งมี 2 ขนาด โดยเฉลี่ยเขตตอนจะประมาณ 25 และ 75 ครัวเรือน ในจังหวัดสุโขทัยและขอนแก่นเขตตอนจะเป็นขนาด 25 ครัวเรือน ส่วนจังหวัดชัยนาท ตราด และกระบี่ เขตตอนละ 75 ครัวเรือน เลือกตัวอย่างมาเขตแจกจ่ายละ 1 เขตตอน เพื่อทำการนับจุดและแจกจ่ายใหม่

นอกเขตเทศบาล : จะเลือกหมู่บ้านตัวอย่างขึ้นมาอำเภอละ 2 หมู่บ้าน โดยวิธีการเลือกแบบมีระบบ เพื่อทำการนับจุดและแจ่งนับ ยกเว้น จังหวัด สุโขทัย จะเลือกหมู่บ้านตัวอย่างขึ้นมาอำเภอละ 3 หมู่บ้าน เนื่องจากพนักงานสนามของจังหวัดนี้มีเป็นจำนวนมาก และทางสำนักงานสถิติแห่งชาติก็ต้องการให้พนักงานสนามได้ทดลองปฏิบัติงานสนามครบทุกคน จึงได้เลือกเป็น 3 หมู่บ้าน

รายชื่อเขตตอนตัวอย่าง ของ PES ลंपค. ทดลอง 2522

ในเขตเทศบาล

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	เขตแจ้งฉบับที่	ขุมรวมอาคารที่	เขตตอนที่
สุโขทัย	เมือง	ธานี	04	02	03
			11	01	05
ขอนแก่น	พล	เมืองเก่า	03	02	02
			08	01	01
ชัยนาท	เมือง	ในเมือง	04	01	01 - 03
			10	02	03 - 05
ตราด	เมือง	บางพระ	04	01	03 - 05
			05	02	01 - 03
กระบี่	เมือง	กระบี่ใหญ่	03	01	02 - 04
			04	02	04 - 06

รายชื่อหมู่บ้านตัวอย่างของ PES ลปค. ทดลอง 2522

นอกเขตเทศบาล

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
สุโขทัย	เมือง	บ้านสวน	1	บ้านป่า
		ปากแดง	4	บ้านปากแดง
		เมืองเก่า	11	บ้านทับผึ้ง
ขอนแก่น	พล	เก่าจั่ว	11	บ้านโนนสะอาด
		โจดหนองแก	6	บ้านประจักษ์
ชัยนาท	เมือง	ธรรมามูล	5	บ้านกล้วย
		หาดท่าเสา	2	บ้านประจักษ์
ตราด	เมือง	หนองคันทรอง	2	บ้านมน
		อ่าวใหญ่	1	บ้านอ่าวใหญ่
กระบี่	เมือง	คลองขนาน	6	บ้านคลองทรายเล็ก
		ห้วยขุม	7	บ้านปังหวัง

เมื่อเลือกได้ท้องถิ่นตัวอย่างแล้วก็จะส่งพนักงานสำมะโนซึ่งจะเป็นคนละชุดกับที่ทำในสำมะโน ออกไปทำการนับจุดและแจกนับ โดยอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกันกับในสำมะโน

การนับจุด

พนักงานจะออกไปสัมภาษณ์ทุกครัวเรือนตามรายการข้อมูลเบื้องต้น เช่นที่ตั้งของครัวเรือน ประเภทของครัวเรือน ชื่อหัวหน้าครัวเรือน จำนวนสมาชิกในแต่ละครัวเรือน ลักษณะการอยู่อาศัยของสมาชิกในครัวเรือน โดยจะสนใจเฉพาะผู้ที่อยู่ในขณะทำการสำรวจภายหลังการแจกนับ แล้วจะจดบันทึกรายการต่าง ๆ ลงในแบบนับจุด (แบบ PES.1) (ภาคผนวก ง.) ซึ่ง เป็นแบบ ที่นิยมไว้ใช้เพื่อการแจกแจงนับหรือแจกนับ เก็บจากขอบเขตที่กำหนด

การแจกนับ

พนักงานจะออกไปทำการแจกนับทุกครัวเรือนและทุกคนโดยจะถามเกี่ยวกับรายละเอียดที่สำคัญบางประการของประชากรเป็นรายบุคคล และรายละเอียดเกี่ยวกับเคหะสถานเป็นรายครัวเรือนเฉพาะครัวเรือนส่วนบุคคล ซึ่งคำถามเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของคำถามในสำมะโน แล้วจะบันทึก ลงในแบบแจกนับ (PES.2) (ภาคผนวก ง.)

เมื่อทำงานสำมะโนเสร็จแล้วก็ถึงขั้นของการเปรียบเทียบ โดยจะนำแบบ PES.1. และ PES.2. มาเปรียบเทียบกับแบบบันทึกต่าง ๆ ที่ได้จากการทำสำมะโน คือ แบบนับจุด (สปก. 1) (ภาคผนวก ก.) แบบแจกนับซึ่งมีอยู่ 2 แบบ คือ แบบยาว (สปก. 2) (ภาคผนวก ก.) ึ่งแจกนับเฉพาะครัวเรือนตัวอย่าง และแบบสั้น (สปก. 2ส) (ภาคผนวก ก.) ซึ่งแจกนับทุกครัวเรือน

วัตถุประสงค์ของการเปรียบเทียบระหว่างการทำสำมะโนและการสำรวจภายหลังการแจกนับ ของสำมะโนประชากรและเคหะทดลอง 2522 นี้ คือ

1. เพื่อหาจำนวนครัวเรือนที่พบทั้งในสำมะโนและการสำรวจภายหลังการแจกนับ
2. เพื่อหาจำนวนประชากรที่พบทั้งในสำมะโนและการสำรวจภายหลังการแจกนับ
3. เพื่อหาจำนวนครัวเรือนที่มีรายละเอียดบางอย่างที่สนใจตรงกันทั้งในสำมะโนและ

การสำรวจภายหลังการแจกจ่าย

4. เพื่อหาจำนวนประชากรที่มีรายละเอียดบางอย่างที่สนใจตรงกันทั้งในสำมะโนและการสำรวจภายหลังการแจกจ่าย

วิธีการในการเปรียบเทียบ

ค้นหาแบบสำมะโน ทั้ง สปก. 1 สปก. 2 และ สปก. 2ส. ของเขตแจกจ่ายจากการทำสำมะโนที่เขตตอนตัวอย่างของการสำรวจภายหลังการแจกจ่ายตั้งอยู่ แล้วนำมา เปรียบเทียบกับแบบ PES. 1 และ PES. 2 โดยจะแยกออกเป็น 2 ชั้นใหญ่ ๆ ตามลักษณะความคลาดเคลื่อนที่ต้องการวัด ดังนี้ คือ

1. ชั้นแรก เปรียบเทียบเพื่อหาค่าความคลาดเคลื่อนของคู่รวม
2. ชั้นที่สอง เปรียบเทียบเพื่อหาค่าความคลาดเคลื่อนของการแจ้งลักษณะ

การเปรียบเทียบหาค่าความคลาดเคลื่อนของคู่รวม

ชั้นนี้ยังแยกการเปรียบเทียบออกเป็น 2 ตอน คือ

1. การเปรียบเทียบครัวเรือน
2. การเปรียบเทียบบุคคล

การเปรียบเทียบครัวเรือน

ใช้แบบ PES. 1 เป็นหลัก โดยจะเปรียบเทียบกับแบบ สปก. 1 ซึ่งจะพิจารณาจากรายการต่อไปนี้ คือ

1. สถานที่ที่ตั้งของครัวเรือน คือ บ้านเลขที่ ถนน ตรอก ซอย
2. ชื่อและนามสกุลของหัวหน้าครัวเรือน
3. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

โดยจะเริ่มดูจากครัวเรือนที่ 1 ใน PES. 1 ว่าตรงกับครัวเรือนใดใน สปก. 1 ถ้าตรงกับครัวเรือนใด ก็จะได้ว่าเป็นครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้ แล้วบันทึกลำดับที่ของครัวเรือนที่

เปรียบเทียบได้ จาก สปก. 1 ผงในสภมภ์ที่ 18 ของ PES. 1 และบันทึกลงบนสมุดขวของปกของ PES. 2 เพื่อสะดวกในการช้แบบ สปก. 2 หรือ สปก. 2ส. มาใช้ในการเปรียบเทียบบุคคลในชั้นต่อไป

ถ้าครัวเรือนใดเปรียบเทียบไม่ได้ เช่นในกรณีที่ตั้งของครัวเรือนตรงกัน แต่ชื่อหัวหน้าครัวเรือนไม่ตรงกัน จะใช้แบบ PES. 1 ตามสถานที่ตั้งของครัวเรือนที่ตรงกันนำมาเปรียบเทียบกับ สปก. 2 เพื่อดูว่าชื่อหัวหน้าครัวเรือนตามรายงานของ PES. 1 เป็นสมาชิกของครัวเรือนใน สปก. 2 หรือไม่ (เพราะว่าการตอบสัมภาษณ์สองครั้งอาจใช้ชื่อสมาชิกในครัวเรือนคนละคนกันเป็นหัวหน้าครัวเรือน) ถ้าพบก็จะถือว่าเป็นครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้

กฎเกณฑ์ในการสอบเทียบครัวเรือน

ดูว่าสถานที่ตั้งของครัวเรือน (เฉพาะครัวเรือนที่ไม่ได้ย้าย) คือ บ้านเลขที่ ถนน ตรอก ซอย ใน PES. 1 ตรงกับสถานที่ตั้งของครัวเรือนใน สปก. 1 หรือไม่

1. ถ้าพบว่ามีสถานที่ตั้งของครัวเรือนตรงกัน ก็ดูต่อไปว่า ชื่อและนามสกุลของหัวหน้าครัวเรือน หรือชื่อครัวเรือน (กรณีของครัวเรือนกลุ่มบุคคล) ตรงกันหรือไม่

ก. ถ้าชื่อและนามสกุลของหัวหน้าครัวเรือน หรือชื่อครัวเรือนตรงกัน ก็ถือว่าครัวเรือนนั้นเปรียบเทียบได้

ข. ถ้าชื่อหัวหน้าครัวเรือนตรงกันแต่นามสกุลไม่ตรงกัน หรือชื่อไม่ตรงกันแต่นามสกุลตรงกัน ให้ไปดูแบบ PES. 2 กับ สปก. 2 หรือ สปก. 2ส. ว่ามีรายชื่อสมาชิกในครัวเรือนตรงกันบ้างหรือไม่ ถ้ามีก็จะถือว่าเป็นครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้ แต่ถ้าไม่มีรายชื่อสมาชิกในครัวเรือนตรงกันเลย ก็ถือว่าเป็นครัวเรือนที่เปรียบเทียบไม่ได้

ค. ถ้าทั้งชื่อและนามสกุลไม่ตรงกันเลยให้พิจารณาดูว่าบุคคลที่มีชื่อเป็นหัวหน้าครัวเรือนใน PES. 1 เป็นสมาชิกของครัวเรือนซึ่งมีสถานที่ตั้งของครัวเรือนตรงกันใน สปก. 2 หรือ สปก. 2ส. หรือไม่ ถ้ามีก็จะถือว่าเป็นครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้

2. ถ้าพบว่าสถานที่ตั้งของครัวเรือนไม่ตรงกัน ให้นำชื่อและนามสกุลของหัวหน้าครัวเรือนใน PES. 1 ไปค้นหาใน สปก. 1 ว่ามีชื่อและนามสกุลของหัวหน้าครัวเรือนตรงกับหรือไม่

ก. ถ้าชื่อและนามสกุลของหัวหน้าครัวเรือนตรงกันก็จะถือว่าเป็นครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้

ข. ถ้าชื่อตรงกันแต่นามสกุลไม่ตรงกัน หรือชื่อไม่ตรงกันแต่นามสกุลตรงกัน ให้ไปดูแบบ PES. 2 กับ สปก. 2 หรือ สปก. 2ส. ว่ามีรายชื่อสมาชิกในครัวเรือนตรงกันบ้างหรือไม่ ถ้ามีก็ถือว่าเป็นครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้ แต่ถ้าไม่มีตรงกันเลย ก็จะถือว่าเป็นครัวเรือนที่เปรียบเทียบไม่ได้

ค. ถ้าชื่อและนามสกุลของหัวหน้าครัวเรือนไม่ตรงกันเลย ก็จะถือว่าเป็นครัวเรือนที่เปรียบเทียบไม่ได้

ในกรณีที่ครัวเรือนอยู่ในบ้านนั้นหลังจากวันที่ 1 เมษายน 2522 (ครัวเรือนเดิมย้ายไปทั้งครัวเรือน) หรือเป็นบ้านว่างในขณะที่ทำการสำรวจภายหลังการแจกนับ ให้นำชื่อและนามสกุลของหัวหน้าครัวเรือนที่เคยอยู่ในครัวเรือนนี้มาก่อน จากสมุดที่ 18 ใน PES. 2 มาใช้ในการสอบเทียบกับ สปก. 1 แทน ซึ่งจะเป็นการเปรียบเทียบของผู้ที่ย้ายออก

ถ้าเป็นกรณีบ้านที่ถูกไฟไหม้ หรือถูกรื้อถอนหลังวันสำมะโน ถ้าสามารถระบุบ้านเลขที่ได้ และตรงกันกับใน สปก. ก็ถือว่าเป็นครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้ แต่ถ้าเป็นบ้านว่างในวันสำมะโนก็ไม่ต้องการเปรียบเทียบ

การเปรียบเทียบบุคคล

บุคคล ที่ได้จากการทำสำรวจภายหลังการแจกนับ จะถูกแบ่งออกเป็น 4 พวก คือ

1. พวกที่อยู่มาก่อนวันสำมะโน คือพวกที่ไม่ได้ย้าย ได้แก่พวกที่มีรหัส "1" ในสมุดที่ 15 ของแบบ PES. 2
2. พวกที่ย้ายเข้าหลังวันสำมะโน ได้แก่พวกที่มีรหัส "2" ในสมุดที่ 15 ในแบบ PES. 2
3. พวกที่ย้ายออกหรือตายหลังวันสำมะโน ได้แก่พวกที่มีรายชื่อในตอนที่ 7 ของแบบ PES. 2

4. พวกที่ไม่เข้าข่ายสำมะโน ได้แก่พวกที่ตายก่อนวันสำมะโนหรือเกิดหลังวันสำมะโน

ในการเปรียบเทียบบุคคลนี้จะใช้เฉพาะพวกที่อยู่มาก่อนวันสำมะโน และพวกที่ย้าย

ออกเฉพาะในครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้เท่านั้น และจะพิจารณาตามคุณสมบัติต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. ชื่อ และนามสกุล
2. เพศ
3. อายุ
4. ความเกี่ยวข้องกับหัวหน้าครัวเรือน
5. สถานภาพสมรส

จะเปรียบเทียบระหว่าง PES. 2 กับ สปก. 2 หรือ สปก. 2ส. เฉพาะในครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้เท่านั้น โดยพิจารณาสมาชิกในครัวเรือนทีละคนว่าเปรียบเทียบได้หรือไม่ ถ้ามีสมาชิกคนใดในครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้ของ PES. เป็นคนที่เปรียบเทียบได้ ให้ลงลำดับที่ของสมาชิกคนนั้นที่ได้จาก สปก. 2 หรือ สปก. 2ส. กับลำดับที่ของครัวเรือนที่ได้จาก สปก. 1 ลงในลำดับที่ 16 (ถ้าสมาชิกของครัวเรือนเป็นพวกที่ไม่ได้ย้าย) หรือลำดับที่ 23 (ถ้าสมาชิกของครัวเรือนเป็นพวกที่ย้ายออก) ในแบบ PES. 2 เพื่อหาจำนวนคนที่เปรียบเทียบได้รายครัวเรือน การเปรียบเทียบนี้จะยึดแบบ PES. 2 เป็นหลัก

กฎเกณฑ์ในการสืบเทียบบุคคล

นำรายชื่อของสมาชิกแต่ละคนใน PES. 2 ไปเปรียบเทียบกับรายชื่อในแบบ สปก. 2 หรือ สปก. 2ส. ของครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้โดยพิจารณาดังนี้

1. ถ้ามีชื่อและนามสกุลตรงกัน ให้ดูเพศ อายุ สถานภาพสมรส และความเกี่ยวข้องกับหัวหน้าครัวเรือนประกอบอีกทีหนึ่งโดยที่

ก. เพศควรตรงกัน

ข. อายุไม่ควรจะต่างเกิน 2 ปี (ยกเว้นในกรณีที่ยึดตอบสัมภาษณ์ออกเป็นอายุประมาณ)

ค. สถานภาพสมรสไม่ควรจะต่างกัน

สิ่งจะถือว่าเป็นบุคคลที่เปรียบเทียบได้

2. ถ้าชื่อตรงกันแต่นามสกุลไม่ตรงกัน หรือชื่อไม่ตรงกันแต่นามสกุลตรงกัน ให้พิจารณาจาก เพศ อายุ สถานภาพสมรส และความสัมพันธ์กับหัวหน้าครัวเรือนเป็นราย ๆ ไป ว่าเปรียบเทียบกันได้หรือไม่

3. ถ้าชื่อและนามสกุลไม่ตรงกัน จะถือว่าเปรียบเทียบไม่ได้

แต่ถ้าเกิดความไม่แน่ใจในการที่จะตัดสินใจว่าบุคคลใดเปรียบเทียบได้หรือไม่ ควรจะปรึกษากับผู้ควบคุมงาน (Supervisor) เสียก่อน

หมายเหตุ

สำหรับเด็กเกิดใหม่หลังวันสามะโน ได้แก่ผู้มีรหัส "x" ในลำดับที่ 15 ของแบบ PES. 2 ตามหลัก ถือว่าไม่เข้าข่ายสามะโน จึงไม่จำเป็นต้องนำไปเปรียบเทียบ แต่ถ้าปรากฏชื่ออยู่ในแบบ ส.ป.ค. 2 ให้ถือหลักดังนี้

1. ถ้าวัน เดือน ปี เกิด ทั้งในแบบ PES. และ ส.ป.ค. ระบุว่าหลังวันสามะโน ถือว่าสามะโนทำเกินให้ตัดออก

2. ถ้า วัน เดือน ปี เกิด ในแบบ ส.ป.ค. ระบุว่าเกิดก่อนวันสามะโน แต่ในแบบ PES. ระบุว่าเกิดหลังวันสามะโน ให้ถือว่า แบบ PES. ถูก จึงไม่ตัดออกและนำไปใช้ในการเปรียบเทียบด้วย

เมื่อเปรียบเทียบแล้วจะนำผลของการเปรียบเทียบไปบันทึกลงในใบแบบประเมินผลการเปรียบเทียบ (ภาคผนวก ก.) ในกรณีที่ เป็นครัวเรือนที่เปรียบเทียบไม่ได้ ให้ถือว่าสมาชิกในครัวเรือนนั้น สลับเทียบไม่ได้ทั้งหมด แล้วจากชื่อและนามสกุลของสมาชิกในครัวเรือนนั้นซึ่งมีรหัส "1" ในลำดับที่ 15 ของแบบ PES. 2 และรายชื่อในลำดับที่ 18 ของ PES. 2 ลงในกระดาษที่ใช้จัดรายชื่อสมาชิกที่เปรียบเทียบไม่ได้ ในกรณีของครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้แต่มีสมาชิกบางคนที่ไม่ได้ ก็ให้จัดรายชื่อสมาชิกเหล่านั้นไว้เช่นเดียวกัน เพื่อารายชื่อที่เปรียบเทียบไม่ได้นี้ไปค้นจากแบบ ส.ป.ค. 2 หรือ ส.ป.ค. 2ล. ว่ามีรายชื่อตรงกันหรือไม่ ถ้ามีตรงกัน ก็จะถือว่าเป็นคนที่เปรียบเทียบได้จะได้นำไป

แก่จำนวนคนที่เปรียบเทียบได้และจำนวนอื่น ๆ ในใบแบบประเมินผลการเปรียบเทียบ ซึ่งจะได้นำมาผด
ตีไปหาค่าความคลาดเคลื่อนของคู่รวมโดยดูจาก การคำนวณหา ค่าอัตราความครบถ้วนของการแจกแจง
ของส่ามะโน

การเปรียบเทียบเพื่อหาค่าความคลาดเคลื่อนของการแจกแจงลักษณะ

จากการเปรียบเทียบครัวเรือน และสมาชิกของครัวเรือนระหว่างการสำรวจภายหลังการ
แจกแจงและส่ามะโนเพื่อหาค่าความคลาดเคลื่อนของคู่รวมแล้วนั้นก็จะทำให้ทราบว่าครัวเรือนใดและ
สมาชิกของครัวเรือนคนใดที่เปรียบเทียบได้ แล้วนำรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลของ เศษบางราย
การของครัวเรือนที่เปรียบเทียบได้มา เปรียบเทียบกัน เพื่อหาค่าความคลาดเคลื่อนของการแจกแจง
ที่เกี่ยวข้องกับเศษ และนำรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับ อายุ และสถานภาพสมรสของสมาชิกที่เปรียบเทียบได้
มาเปรียบเทียบกันเพื่อหาค่าความคลาดเคลื่อนของการแจกแจงลักษณะของประชากร

วิธีการเปรียบเทียบเพื่อหาค่าความคลาดเคลื่อนของการแจกแจงลักษณะที่เกี่ยวข้องกับเศษ

รายละเอียดของข้อมูลเกี่ยวกับเศษที่สนใจ และนำมาใช้ในการเปรียบเทียบ เพื่อคำนวณ
หาค่าความคลาดเคลื่อนของการแจกแจงลักษณะเกี่ยวกับเศษ คือ

1. การครอบครองที่อยู่อาศัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 พวก คือ
  - ก. เป็นเจ้าของหรือเช่าซื้อ
  - ข. เช่า
  - ค. อาศัยอยู่โดยไม่เสียค่าเช่า
2. การใช้เชื้อเพลิง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 พวก คือ
  - ก. ไม้ถ่าน
  - ข. ไม้ฟืน หรือ เศษไม้
  - ค. ไม้แก๊ส
  - ง. ไม้ไฟฟ้า
  - จ. ไม้สังเคราะห์

วิธีการเปรียบเทียบคือ จะนำแบบ PES. 2 และแบบ ลปค. 2 ของครวเรือนที่เปรียบเทียบได้มา เปรียบเทียบกันตามรายละเอียดที่สนใจแบบรายการต่อรายการ โดยดูว่าใน PES. 2 และ ลปค. 2 รายงานมาอย่างไร ซึ่งต้องนำตาราง Two-way Classification มาใช้ เพื่อจะดูว่า ค่าตอบในการสำรวจภายหลังการแจ้งเตือน และสัมภาษณ์ ต่างกันหรือตรงกันอย่างไร

วิธีการ เปรียบเทียบ เพื่อหาค่าความคลาดเคลื่อนของการแจ้งลักษณะของประชากร

รายละเอียดที่สนใจและนำมาใช้ในการ เปรียบเทียบ เพื่อคำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนของการแจ้งลักษณะของประชากร คือ

1. อายุ ได้จะแบ่งออกเป็นหมวดอายุละ 5 ปี ซึ่งจะได้ทั้งหมด 15 หมวด คือ
0 - 4 , 5 - 9 , 10 - 14 , 15 - 19 , 20 - 24 , 25 - 29 , 30 - 34 , 35 - 39 ,
40 - 44 , 45 - 49 , 50 - 54 , 55 - 59 , 60 - 64 , 65 - 69 , 70 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพสมรส (จะให้สมาชิกของครวเรือนที่เปรียบเทียบได้ที่มีอายุ 11 ปีขึ้นไป) แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม คือ

ก. โสด	ง. หย่า
ข. สมรส	จ. แยกกันอยู่
ค. หม้าย	ฉ. บรรพชิต

วิธีการ เปรียบเทียบ ก็ทำนองเดียวกับการเปรียบเทียบของลักษณะเคหะ คือนำแบบ PES. 2 แบบ ลปค. 2 และ ลปค. 2ล. ของครวเรือนที่เปรียบเทียบได้มา เปรียบเทียบกัน โดยจะนำรายละเอียดที่สนใจของสมาชิกในครวเรือนที่เปรียบเทียบได้มา เปรียบเทียบกันแบบรายการต่อรายการเป็นรายบุคคล เพื่อดูว่าค่าตอบในเรื่องนั้น ๆ จากสัมภาษณ์และการสำรวจภายหลังการแจ้งเตือนตรงกันหรือไม่ โดยนำตาราง Two-way Classification มาใช้

เมื่อทำการ เปรียบเทียบทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับเคหะและประชากรแล้ว ก็ให้นำผลที่ได้นี้ ไปหาค่าความคลาดเคลื่อนของการแจ้งลักษณะ โดยดูจากการคำนวณค่าต่าง ๆ คือ อัตราความแตกต่างลุ่มุทธิ, อัตราการเคลื่อนลุ่มุทธิ, ดัชนีของความไม่แน่นอน และดัชนีของความไม่แน่นอนแบบแอล-โพลด์ ของแต่ละรายการ ซึ่งจะได้นำบรรยายในบทต่อไป